

om, hvad der var sket. Det er et Faktum, siden man endelig vil have Fakta, for at vise, at man ikke ubetinget skal stole paa, hvad der staar i de officielle Rapportier.

Indenrigsministeren (Steel): Jeg har ikke tvivlet om, at det ærede Medlem, der nu fatte sig, har talt af et varmt Hjerte for den Sag, vi nu forhandle; men det forekommer mig, at det ærede Medlem i sin Barme kom til at kaste en Skygge over hele Redningsvæsenet, som han ikke begrundede i det, han ansøgte. Han henviste til, hvad der var passeret i et enkelt Tilfælde for flere Aar siden, og derved blev det væsentlig; men det ærede Medlem har, da han nu havde Ordet, jeg antager, maaske med en Følelse af at han før ikke havde ført tilstrækkeligt Bevis for sin strenge Dom over Redningsvæsenet, søgt at styrke den ved at fremdrage nye Fakta, og han har da sagt, at Hansholms Stationsmandskab burde have sat Redningsbaaden ud dengang, da Skibet passerede Stationen. Det forekommer mig dog meget tvivlsomt, om en saadan Forbring med Rette kunde stilles. Skibet har mulig ikke været observeret, før det var udfør Stationen. Men var det Tilfældet, og var der ikke Tegn til, at Skibet vilde strande paa det Sted, saa ser jeg ikke, at det skulde være en Selvsølge, at Redningsbaaden sattes ud for at føres efter det seilende Skib. Det, tror jeg, er en stærk Forbring at stille. Det ærede Medlem sagde, at Redningsbaaden fra Klitmøller først kom 3 Timer efter Strandingen. Det er ikke rigtigt. Dersom det ærede Medlem har læst det i de lokale Blade, saa stiller jeg derimod den officielle Beretning baade fra Politimesteren og fra Bestyreren for Redningsvæsenet. Den kom tilfæde 1½ Time efter at Strandingen var sket. Ogsaa jeg har fundet, at selv dette var temmelig sent; men Baaden er meget svær, og det er ikke ubejænkligt, hvilket Vanskeligheder der er forbundet med at bringe den frem paa de som oftest sandede Veie. Veien fra Stationsbygningen til Strandingsstedet var ¼ Mil, altsaa et ikke ubetydeligt Stykke. Jeg tør imidlertid ikke sige, at der er brugt for lang Tid til at bringe Redningsbaaden tilfæde. Jeg skal blot som betegnende ansøge, at der behøves ikke mindre end 10 Heste for at føre den frem. Det ærede Medlem sagde dernæst, at Bestyreren for Redningsvæsenet der paa Kysten maatte vide, hvad denne Baad buede til; thi det var for sent at opdage det, naar man skal bruge den. Men det er ikke let at finde Leilighed til at prøve en Baad under alle tænkelige Forhold; men hvorfra veed det ærede Medlem iøvrigt, at der ikke er anstillet Forsøg med denne Baad? Han gaar ud fra den Forudsætning som noget givet, at man ikke havde indvøvet Mandskabet og ikke havde forsogt Baaden; men jeg veed ikke, hvorpaa det ærede Medlem støtter denne Formening? Jeg kan sige det ærede Medlem, at den

første Beretning, vi havde om denne Baad, og det var efter mange Forsøg, var netop fra Bolwig. Det er netop ham, der har indberettet til Indenrigsministeriet, at, efter at der var foretaget mange Forsøg med den, maatte han, enig med Redningsmandskabet, erklære, at Baaden havde viist sig særdeles god. Dette er altsaa, hvad denne Mand, som var opfyldt af en virkelig Interesse for Sagen, og som har Hjertet paa det rette Sted i paakommende Tilfælde, og som det ærede Medlem har ansøgt som et Mønster i den Henseende, har ansøgt om Baaden. Den Beretning, jeg har givet om de Erklæringer, der ere komne fra Redningsmandskabet ved Klitmøller, da Baaden var kommen derop, er altsaa kommen til mig netop fra Bolwig. Jeg har, som sagt, paa ingen Maade villet miskjende det ærede Medlems Barme for denne Sag. Jeg har ogsaa i Grindring, at det ærede Medlem tidligere med lignende Barme har talt om Redningsvæsenet. Men jeg finder det urigtigt at gjøre stærke Brevidelser, naar de ikke begrundes i Beviser, støttes til bestemte Fakta. Det ærede Medlem har væsentlig holdt sig til, hvad der er fremkommet i Aviserne. Paagjældende kan have været personlig overbevist om Nødvigheden af det Berettede, men paa den anden Side kunne Nygterne i slike Tilfælde ogsaa være saa interessante, at man lader sig forlede til at lade dem indflyde uden fuld Sikkerhed for, at de støtte sig til noget Paalideligt. Jeg vil ønske, at man ikke let vil kaste en Skygge over en Institution og en Mængde Mennekter, hvis Hverv er strengt, og til hvis Resignation, Kraft og Mod der stilles meget store Krav. Disse Mand have Krav paa billig Bedømmelse og bør ikke være udsatte for Brevidelser og haard Dom, ialtsaa naar der ikke foreligger Beviser for, at noget Urigtigt er foregaaet. Noget, der med Rette bør paatales.

Suel: Jeg troede, at den høitærede Ministers Autoritet vilde have bragt det ærede Medlem fra Thisted (Sagd) til at indse det, som han ikke vilde indrømme mig, da jeg havde Ordet før. Det er ganske interessant at se det ærede Medlem fra Thisted komme i Opposition; thi saa faae vi en hel Mængde Afsløringer, som vi ellers maaske ikke havde faaet. I dette Tilfælde løber det ærede Medlem vel med Omstændigheden, men derimod i andre Tilfælde vilde det mulig være af Interesse, om han vedblev at være i den Opposition, hvori han nu synes at stille sig. Det ærede Medlems personlige Bemærkninger skal jeg skjæmte ham; de røre mig ikke. Det er mig temmelig ligegyldigt, ja aldeles ligegyldigt, hvad det ærede Medlem i den Henseende siger. Men jeg deler det Ønske, som den høitærede Minister udtalte, at det ærede Medlem ikke saa ofte vil give os sine personlige Erfaringer og udmale os dem og navnlig, hvad dette Tilfælde angaar, synes det jo, at det ærede Medlems Erfaringer om Rednings-